

Sygn. akt IV CSK 552/14

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa A. K.
przeciwko Skarbowi Państwa - Aresztowi Śledczemu w R.
o zadośćuczynienie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 marca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 14 listopada 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego;**
- 3. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] radcy prawnemu A. J. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Powód złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 14 listopada 2013 r., w którym oddalono apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w R. (k. 1318 i n. akt). W wyroku tym oddalono roszczenie powoda skierowane przeciwko Skarbowi Państwa Aresztowi Śledczemu o zadośćuczynienie pieniężne.

W skardze kasacyjnej pełnomocnika powoda podnoszono zarzuty naruszenia art. 24 § 1 k.c., art. 448 k.c. oraz § 5 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 19 października 2006 r. w sprawie spisu wyborców w wyborach do rad gmin (...). Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący podnosił, że nastąpiła nieważność postępowania oraz że skarga jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 3 i 4 k.p.c.).

Skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie o uchylenie obu wyroków Sądów meriti i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku, treść skargi kasacyjnej i zawartej w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz odpowiedź strony pozwanej na skargę kasacyjną (art. k. 1405 - 1407 akt), Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie o zadośćuczynienie nie zachodzą przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 3 i 4 k.p.c. Nie ma podstaw do akceptacji stanowiska skarżącego, że nastąpiła nieważność postępowania przed Sądem pierwszej instancji, której bezzasadnie nie dostrzegł Sąd Apelacyjny. Zdaniem skarżącego, o takiej nieważności świadczy oddalenie kolejnych wniosków powoda o ustanowienie dla niego pełnomocnika z urzędu, co w konsekwencji miało doprowadzić do pozbawienia go obrony jego praw. Tymczasem Sąd rozpoznający sprawę cywilną w żadnym stadium postępowania nie ma obowiązku ustanowienia dla strony pełnomocnika z urzędu (art. 117 § 5

k.p.c.). Uwzględnienie wniosku zainteresowanej strony zawsze jest poprzedzone odpowiednią analizą sytuacji prawno - procesowej i osobistej wnioskodawcy, co zostało przekonywająco umotywowane w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (por. s. 16-17 tego uzasadnienia; k. 1348-1349 akt sprawy). Nie ma też uzasadnionych podstaw do twierdzenia, że wniesiona skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Pozwany przekonywająco wykazał brak naruszenia dóbr osobistych powoda odbywającego karę pozbawienia wolności (s. 24 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do art. 98 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c., §§ 6, 13, 16 rozporządzenia MS z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (Dz.U. nr 163, poz. 1349 ze zm.). Odstąpiono z obciążenia powoda kosztami postępowania kasacyjnego na podstawie art. 102 k.p.c.